

фінансування інвестиційних проектів, а й бути готовим змінюватись і пристосовуватись до нових потреб ринку праці, оперувати й управляти інформацією, активно діяти, швидко приймати рішення, навчатись упродовж життя.

Щоб досягти цього, необхідно оновити зміст навчальних технологій, узгодити їх із сучасними потребами, а саме орієнтації на компетентнісному підході до змісту дисциплін магістерського рівня та створенні ефективних механізмів його запровадження.

У багатьох європейських країнах сьогодні переглянуто та внесено зміни до навчальних програм, що спрямовані на створення підґрунтя для того, щоб основні результати навчання базувались на досягненні студентами необхідних компетентностей. Крім того, більшість науковців говорять про необхідність визначити, відібрати та ґрунтовно ідентифікувати обмежений набір компетентностей, які є найважливішими, інтегрованими та ключовими, що сприяють досягненню успіхів у житті, підвищенню якості суспільних інститутів та відповідають багатоманітним сферам життя.

У зв'язку з цим, виникає необхідність у підвищенні вимог до підготовки спеціалістів у сфері фінансування інвестиційних проектів, навчання яких має здійснюватися у контексті компетентнісного підходу до формування освітніх стандартів нового покоління.

Ми вважаємо, що при розробці змісту магістерської програми «Фінансування інвестиційних проектів», варто врахувати компетенції (здібності), яким мають відповідати майбутні випускники, у тому числі професійні, соціально-комунікативні, особистісно-поведінкові. Ці компетенції повинні бути розроблені відповідно до вимог якості освітньої та професійної підготовки магістрів і мають базуватися на таких засадах: глибока теоретична підготовка; чітка практична спрямованість; гнучкість побудови і максимальне врахування індивідуальних інтересів студентів; високій ступінь адаптації до потреб бізнесу; інтенсивний тип навчання.

Розробка магістерської програми таким чином, призведе до опанування магістрами системи вмінь вирішувати певні типові завдання діяльності при здійсненні виробничих функцій з питань фінансування інвестиційних проектів. Крім того, студенти отримують знання з грошово-кредитних відносин, страхування, інвестування, фінансування діяльності підприємств, функціонування фінансового ринку, економічного та фінансового аналізу, фінансового менеджменту, управління фінансовими інвестиціями, вміння складати кошториси інвестиційних проектів тощо.

Основними дисциплінами, що охоплюють професійні компетенції магістра з спеціальності «Фінансування інвестиційних проектів» мають бути: «Проектне фінансування», «Фінансові інвестиції», «Проектно-кошторисна справа» та «Портфельні інвестиції» та ін.

Навчально-методичне забезпечення дисциплін цього фахового напрямку має бути гнучким і направленим на дослідженні об'єкту діяльності – фінансового забезпечення реалізації інвестиційного проекту. Це дозволить підвищити якість підготовки фахівців, а отже забезпечить їх конкурентоспроможність на ринку праці.

Максименко Н.П.,
старший викладач кафедри банківської справи

ІНТЕРАКТИВНА ФОРМА НАВЧАННЯ ЯК СТУДЕНТОЦЕНТРИЗЬКИЙ ІНСТРУМЕНТ ГАРМОНІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ І ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ

На сучасному етапі розвитку суспільства особливо гостро стоїть питання кваліфікації та компетентності професіоналів усіх напрямків, особливо це стосується економічних спеціальностей. Сприяти формуванню таких професіоналів – найголовніша мета ВНЗ, і це висуває нові вимоги до форм навчання, а саме до активного використання інноваційних методик. Найактуальніше на цей момент стала ідея підвищеного значення суб'єкта навчання, тобто студентоцентризм. Якщо вважати, що завдання навчання – сформуванню певний рівень компетентності у студента, достатній для гармонічного існування у сучасному суспільстві, то стає очевидним, що цієї мети неможливо досягти без врахування особистостей самих студентів.

Студентоцентризм – сприйняття студентів як особистостей і створення оптимальних умов для розкриття їх творчого потенціалу. Як свідчить досвід багатьох спеціалістів, для цієї мети найбільш підходить інтерактивна форма навчання.

Інтерактивне навчання – різновид взаємонавчання, де і студент, і викладач є рівноправними, рівнозначними суб'єктами навчання, які чітко розуміють, чим вони займаються, активно аналізують те, що знають, вміють і здійснюють. Організація інтерактивного навчання у ВНЗ передбачає моделювання життєвих і виробничих ситуацій, використання рольових ігор, спільне вирішення проблеми на основі аналізу обставин та відповідної ситуації тощо. Ця модель дає

максимальну ефективність засвоєння знань і навичок. Серед переваг, що дає використання інтерактивної форми навчання, можна виділити також такі: активізація мислення, самореалізація студентів, практичне застосування знань, розвиток креативного мислення, співробітництво між студентом і викладачем та індивідуальний підхід до кожного студента, тобто студентоцентризм.

Проте досвід застосування інноваційних форм навчання, зокрема інтерактивну форму, неможливо використовувати ефективно без врахування відмінностей між умовами проведення навчального процесу, і в першу чергу – кількості студентів у групах. Саме тому поділ студентів на малі творчі групи є необхідною складовою у використанні активних, у тому числі інтерактивних, методів навчання, таких як тренінг, мозкова атака, дискусія, презентація та ін. Ця методика пропонує зміну традиційної обстановки на семінарських заняттях, сприяє розкриттю студентом свого творчого потенціалу, дає можливість проявити свою відповідальність у спрямуванні навчального процесу в найактуальнішому для нього напрямку. Застосовуючи таку модель у своїй діяльності, викладач стає посередником між студентом і навчальним матеріалом, а студент – активним учасником формування своєї компетентності.

Малінко О.Г., старший викладач
кафедри іноземних мов факультету маркетингу

СТАН ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ – ЦІЛІ ТА ЗМІСТ (З ДОСВІДУ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ)

Аналіз науково-методичних джерел з проблеми дослідження свідчить, що поряд із практичною метою навчання іноземних мов у навчальних закладах Великої Британії реалізуються також освітні, виховні та розвивальні цілі на класичних дидактичних засадах. *Освітні цілі* вивчення іноземних мов у процесі дистанційного навчання спрямовані на: розширення світогляду студентів; поглиблення знань студентів про наукову картину світу; розширення знань студентів про інші країни, їх традиції, культурні та наукові надбання; формування уявлення студентів про будову іноземної мови, її систему, функціонування, подібність до рідної мови. *Виховні цілі* передбачають: формування у студентів позитивних рис характеру (працьовитості, працездатності, ініціативності, наполегливості, цілеспрямованості, активності, креативності); формування критичного ставлення до подій та думок інших; формування власних поглядів на явища та процеси, що відбуваються; виховання почуття поваги до інших країн; виховання культури взаємин між людьми тощо.

До *розвивальних цілей* відносяться: розвиток індивідуально-психологічних характеристик особистості студентів (наприклад, логічного та вербального мислення), обсягу різних видів пам'яті, довільної та мимовільної уваги, уяви, мовної здогадки, волі тощо; розвиток умінь самостійної роботи, самоконтролю, умінь працювати в різних режимах навчання [3].

Слід зазначити, що всі цілі органічно пов'язані між собою і досягаються комплексно протягом усього курсу навчання.

Навчальні заклади Великої Британії, які пропонують і задовольняють дистанційне навчання іноземних мов, ставлять за мету: 1) надати можливість тим, хто навчається, удосконалити вміння та навички, поповнити знання різних іноземних мов у межах чинних освітніх програм або автономно; 2) видати свідоцтво про освіту, ту або іншу кваліфікаційну ступінь (бакалаврат, магістратура) на основі результатів відповідних іспитів; 3) видати сертифікати підвищення кваліфікації, у тому числі педагогічних кадрів у галузі методики навчання іноземних мов.

Основною ланкою системи дистанційного навчання іноземних мов є його зміст, детермінований метою підготовки спеціаліста. Від змісту навчання залежать методи, засоби, мотиви та механізми його засвоєння [2, с. 124]. За визначенням С.У. Гончаренка, зміст освіти – це: «...система наукових знань про природу, суспільство, людське мислення, практичних вмінь і навичок і способів діяльності, досвіду творчої діяльності, світоглядних, моральних, естетичних ідей і відповідної поведінки, якими повинен оволодіти учень у процесі навчання» [1, с. 137]. У науково-методичній літературі достатньо уваги приділяється проблемі змісту навчання іноземних мов в умовах стаціонарної освіти. Дещо менше висвітлюються проблеми змісту дистанційного навчання іноземних мов. Дослідження окремих учених, зокрема Л. Дікінсона, Б. Холмберга, К. Річардса, П. Роя, свідчать, що проблема організації та формування змісту дистанційного навчання іноземних мов ще не посідає належного місця у наукових дослідженнях і практиці. Це пояснюється об'єктивними причинами, перш за все тим, що ця проблема відносно є новою. А щодо вивчення іноземних мов у системі дистанційної освіти за допомогою сучасних інформаційних засобів і